

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 609/2013-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. novembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej advokátom doc. JUDr. B. F., PhD., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na zákonného sudcu zaručeného v čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7 NcC 2/2013 zo 17. januára 2013 (Rvp 12096/2013), sp. zn. 8 NcC 11/2013 z 18. januára 2013 (Rvp 12097/2013), sp. zn. 8 NcC 2/2013 z 18. januára 2013 (Rvp 12098/2013), sp. zn. 7 NcC 3/2013 zo 16. januára 2013 (Rvp 12100/2013), sp. zn. 7 NcC 89/2012 z 3. januára 2013 (Rvp 12099/2013 a Rvp 12101/2013), sp. zn. 7 NcC 58/2012 z 3. januára 2013 (Rvp 12102/2013), sp. zn. 6 NcC 80/2012 z 19. decembra 2012 (Rvp 12103/2013), sp. zn. 6 NcC 83/2012 z 19. decembra 2012 (Rvp 12104/2013), sp. zn. 6 NcC 82/2012 z 19. decembra 2012 (Rvp 12105/2013 a Rvp 13073/2013), sp. zn. 9 NcC 93/2012 z 9. januára 2013 (Rvp 12106/2013), sp. zn. 9 NcC 96/2012 zo 7. januára 2013 (Rvp 12107/2013), sp. zn. 8 NcC 58/2012 zo 14. decembra 2012 (Rvp 12964/2013), sp. zn. 5 NcC 57/2012 z 31. januára 2013 (Rvp 12965/2013), sp. zn. 9 NcC 62/2012 z 18. decembra 2012 (Rvp 12966/2013), sp. zn. 9 NcC 58/2012 z 20. decembra 2012 (Rvp 12967/2013), sp. zn. 6 NcC 58/2012 z 19. decembra 2012 (Rvp 12968/2013), sp. zn. 7 NcC 60/2012 z 3. januára 2013 (Rvp 12969/2013), sp. zn. 6 NcC 57/2012 z 19. decembra 2012 (Rvp 12970/2013), sp. zn. 9 NcC 66/2012 zo 7. januára 2013 (Rvp 12971/2013), sp. zn. 8 NcC 63/2012 z 28. decembra 2012

(Rvp 12972/2013), sp. zn. 7 NcC 67/2012 z 12. decembra 2012 (Rvp 12973/2013), sp. zn. 7 NcC 64/2012 z 3. januára 2013 (Rvp 12974/2013), sp. zn. 9 NcC 67/2012 z 20. decembra 2012 (Rvp 12975/2013), sp. zn. 9 NcC 63/2012 zo 7. januára 2013 (Rvp 12976/2013), sp. zn. 9 NcC 72/2012 zo 7. januára 2013 (Rvp 13501/2013), sp. zn. 8 NcC 73/2012 z 28. decembra 2012 (Rvp 13502/2013), sp. zn. 8 NcC 74/2012 z 28. decembra 2012 (Rvp 13504/2013), sp. zn. 8 NcC 75/2012 z 28. decembra 2012 (Rvp 13506/2013), sp. zn. 7 NcC 70/2012 z 3. januára 2013 (Rvp 13508/2013), sp. zn. 7 NcC 27/2013 z 23. januára 2013 (Rvp 13511/2013), sp. zn. 6 NcC 27/2013 z 24. januára 2013 (Rvp 13513/2013), sp. zn. 6 NcC 71/2012 z 19. decembra 2012 (Rvp 13514/2013), sp. zn. 8 NcC 66/2012 z 28. decembra 2012 (Rvp 13516/2013), sp. zn. 8 NcC 58/2012 zo 14. decembra 2012 (Rvp 13517/2013), sp. zn. 9 NcC 65/2012 z 18. decembra 2012 (Rvp 13518/2013), sp. zn. 9 NcC 58/2012 z 20. decembra 2012 (Rvp 13519/2013 a Rvp 12967/2013), sp. zn. 9 NcC 59/2012 z 18. decembra 2012 (Rvp 13520/2013), sp. zn. 9 NcC 62/2012 z 18. decembra 2012 (Rvp 12966/2013 a Rvp 13521/2013), sp. zn. 5 NcC 59/2012 z 31. januára 2013 (Rvp 13522/2013), sp. zn. 8 NcC 63/2012 z 28. decembra 2012 (Rvp 12972/2013 a Rvp 13523/2013), sp. zn. 8 NcC 45/2013 z 30. januára 2013 (Rvp 13524/2013), sp. zn. 9 NcC 63/2012 zo 7. januára 2013 (Rvp 13525/2013 a Rvp 12976/2013), sp. zn. 6 NcC 92/2012 z 19. decembra 2012 (Rvp 13526/2013), sp. zn. 7 NcC 64/2013 z 3. januára 2013 (Rvp 13527/2013 a Rvp 12974/2013), sp. zn. 5 NcC 97/2012 z 31. januára 2013 (Rvp 13528/2013), sp. zn. 9 NcC 67/2012 z 20. decembra 2012 (Rvp 13529/2013 a Rvp 12975/2013), sp. zn. 7 NcC 67/2012 z 12. decembra 2012 (Rvp 13530/2013 a Rvp 12973/2013), sp. zn. 5 NcC 91/2012 z 31. januára 2013 (Rvp 13531/2013), sp. zn. 9 NcC 32/2013 z 31. januára 2013 (Rvp 13533/2013), sp. zn. 9 NcC 55/2013 z 31. januára 2013 (Rvp 13534/2013), sp. zn. 9 NcC 66/2012 zo 7. januára 2013 (Rvp 13535/2013 a Rvp 12971/2013), sp. zn. 7 NcC 31/2013 z 23. januára 2013 (Rvp 13536/2013), sp. zn. 6 NcC 58/2012 z 19. decembra 2012 (Rvp 13537/2013 a Rvp 12968/2013), sp. zn. 7 NcC 60/2013 z 3. januára 2013 (Rvp 13538/2013 a Rvp 12969/2013), sp. zn. 9 NcC 34/2013 z 31. januára 2013 (Rvp 13539/2013), sp. zn. 7 NcC 66/2012 z 3. januára 2013 (Rvp 13540/2013), sp. zn. 6 NcC 57/2012 z 19. decembra 2012 (Rvp 13541/2013 a Rvp 12970/2013), sp. zn. 5 NcC 57/2012 z 31. januára 2013 (Rvp 13542/2013 a Rvp 12965/2013), sp. zn. 8 NcC 71/2012 z 28. decembra 2012 (Rvp 13543/2013), sp. zn.

7 NcC 54/2013 z 30. januára 2013 (Rvp 13544/2013), sp. zn. 7 NcC 55/2013 z 30. januára 2013 (Rvp 13545/2013), sp. zn. 9 NcC 23/2013 z 31. januára 2013 (Rvp 13546/2013), sp. zn. 9 NcC 89/2012 z 18. decembra 2012 (Rvp 13547/2013), sp. zn. 9 NcC 24/2013 z 31. januára 2013 (Rvp 13548/2013), sp. zn. 9 NcC 22/2013 z 31. januára 2013 (Rvp 13549/2013), sp. zn. 9 NcC 71/2012 z 18. decembra 2012 (Rvp 13550/2013), sp. zn. 6 NcC 75/2012 z 19. decembra 2012 (Rvp 13551/2013), sp. zn. 9 NcC 61/2012 z 20. decembra 2012 (Rvp 13471/2013), sp. zn. 6 NcC 67/2012 z 19. decembra 2012 (Rvp 13473/2013), sp. zn. 5 NcC 67/2012 z 31. januára 2013 (Rvp 13475/2013), sp. zn. 8 NcC 68/2012 z 18. januára 2013 (Rvp 13477/2013), sp. zn. 9 NcC 69/2012 zo 17. januára 2013 (Rvp 13479/2013), sp. zn. 6 NcC 63/2012 z 19. decembra 2012 (Rvp 13481/2013), sp. zn. 8 NcC 62/2012 z 28. decembra 2012 (Rvp 13482/2013), sp. zn. 6 NcC 62/2012 z 19. decembra 2012 (Rvp 13484/2013), sp. zn. 8 NcC 61/2012 z 28. decembra 2012 (Rvp 13486/2013), sp. zn. 5 NcC 61/2012 z 31. januára 2013 (Rvp 13489/2013), sp. zn. 6 NcC 61/2012 z 19. decembra 2012 (Rvp 13490/2013), sp. zn. 8 NcC 67/2012 z 28. decembra 2012 (Rvp 13492/2013), sp. zn. 7 NcC 68/2012 z 3. januára 2013 (Rvp 13494/2013), sp. zn. 9 NcC 68/2012 z 18. decembra 2012 (Rvp 13496/2013), sp. zn. 8 NcC 72/2012 z 28. decembra 2012 (Rvp 13499/2013), sp. zn. 6 NcC 94/2013 zo 14. februára 2013 (Rvp 15461/2013 a Rvp 15453/2013), sp. zn. 9 NcC 41/2013 z 12. februára 2013 (Rvp 15454/2013), sp. zn. 7 NcC 92/2013 zo 14. februára 2013 (Rvp 15455/2013), sp. zn. 6 NcC 90/2013 zo 14. februára 2013 (Rvp 15456/2013), sp. zn. 7 NcC 93/2013 zo 6. februára 2013 (Rvp 15457/2013), sp. zn. 5 NcC 93/2013 zo 7. marca 2013 (Rvp 15458/2013), sp. zn. 5 NcC 84/2013 zo 7. marca 2013 (Rvp 15459/2013), sp. zn. 5 NcC 90/2013 zo 7. marca 2013 (Rvp 15460/2013), sp. zn. 5 NcC 91/2013 z 19. marca 2013 (Rvp 15462/2013), sp. zn. 6 NcC 91/2013 zo 14. februára 2013 (Rvp 15463/2013) a sp. zn. 5 NcC 94/2013 z 19. marca 2013 (Rvp 15464/2013) a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod spisovými značkami: Rvp 12096/2013 až Rvp 12107/2013 a Rvp 13073/2013, Rvp 13533/2013 až Rvp 13539/2013, Rvp 12964/2013 až Rvp 12976/2013, Rvp 13501/2013,

Rvp 13502/2013, Rvp 13504/2013, Rvp 13506/2013, Rvp 13508/2013, Rvp 13511/2013, Rvp 13513/2013, Rvp 13514/2013, Rvp 13516/2013 až Rvp 13531/2013, Rvp 13540/2013 až Rvp 13551/2013, Rvp 13471/2013, Rvp 13473/2013, Rvp 13475/2013, Rvp 13477/2013, Rvp 13479/2013, Rvp 13481/2013, Rvp 13482/2013, Rvp 13484/2013, Rvp 13486/2013, Rvp 13489/2013, Rvp 13490/2013, Rvp 13492/2013, Rvp 13494/2013, Rvp 13496/2013, Rvp 13499/2013, Rvp 15453/2013 až Rvp 15464/2013 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 12096/2013.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 19. marca 2013, 25. marca 2013, 8. apríla 2013 a 2. mája 2013 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na zákonného sudcu zaručeného v čl. 48 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) už označenými uzneseniami Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) (ďalej len „označené uznesenia krajského súdu“).

Zo sťažností a z ich príloh vyplýva, že žalobami podanými Okresnému súdu Dolný Kubín (Rvp 12096/2013 až Rvp 12107/2013, Rvp 13073/2013), Okresnému súdu Liptovský Mikuláš (Rvp 13533/2013 až Rvp 13539/2013, Rvp 12968/2013, Rvp 12969/2013, Rvp 12971/2013, Rvp 12964/2013 až Rvp 12976/2013, Rvp 13501/2013, Rvp 13502/2013, Rvp 13504/2013, Rvp 13506/2013, Rvp 13508/2013, Rvp 13511/2013, Rvp 13513/2013, Rvp 13514/2013, Rvp 13516/2013 až 13 531/2013, Rvp 13540/2013 až Rvp 13551/2013, Rvp 12965/2013 a Rvp 12970/2013, Rvp 13471/2013, Rvp 13473/2013, Rvp 13475/2013,

Rvp 13477/2013, Rvp 13479/2013, Rvp 13481/2013, Rvp 13482/2013, Rvp 13484/2013, Rvp 13486/2013, Rvp 13489/2013, Rvp 13490/2013, Rvp 13492/2013, Rvp 13494/2013, Rvp 13496/2013, Rvp 13499/2013) a Okresnému súdu Námestovo (Rvp 15453/2013 až Rvp 15464/2013) (ďalej aj „okresné súdy“) sa sťažovateľka domáhala svojich nárokov na náhradu škody – nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v platnom znení smerujúce proti Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky. Ku vzniku škody malo podľa nej dôjsť kontinuálnym a zásadným zásahom do jej základných práv, najmä práva na poskytnutie súdnej ochrany v zákonom predpokladanej kvalite a práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

V predmetných žalobách podaných označenými okresnými súdmi sťažovateľka súčasne žiadala, aby súd inštančne nadradený okresným súdom rozhodol o prikázaní týchto vecí (konania o týchto žalobách, pozn.) inému súdu, „... *pretože sudcovia miestne a vecne príslušného okresného súdu... sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom konania (námietka zaujatosti z objektívneho pohľadu)*“. Sťažovateľka požiadavku na prikázanie vecí na konanie a rozhodnutie inému súdu z dôvodu ňou tvrdenej zaujatosti všetkých sudcov okresných súdov argumentačne odôvodnila tým, že v prípade neprikázania konaní o označených žalobách inému súdu budú o týchto žalobách o náhradu škody rozhodovať okresné súdy, ktoré podľa tvrdení sťažovateľky samy svojím nesprávnym úradným postupom túto škodu aj spôsobili. Inými slovami, podľa sťažovateľky by tak okresné súdy rozhodovali o dôvodnosti nároku na náhradu škody, ktorú mali tieto okresné súdy aj samy spôsobiť, čo je podľa sťažovateľky neprípustné.

Krajský súd v sťažovateľkou napádaných uzneseniach „mal“ rozhodnúť tak, že z prerokovania žalôb sťažovateľky o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom okresných súdov v exekučných konaniach je buď vylúčený iba sudca, príp. sú vylúčení sudcovia okresných súdov, ktorý bol (ktorí boli) zákonnými sudcami v predmetných exekučných konaniach, v ktorých k nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť, avšak ostatní sudcovia označených okresných súdov z prerokovania a rozhodnutia o týchto žalobách sťažovateľky vylúčení neboli.

Podľa sťažovateľky krajský súd ňou napádanými uzneseniami porušil jej základné právo domáhať sa súdnej ochrany na nezávislom a nestrannom súde, keď nezohľadnil objektívnu stránku nezaujatosti sudcov okresných súdov, t. j. keď neskúmal objektívne symptómy vyvolávajúce podľa sťažovateľky oprávnené pochybnosti o ich nezaujatosti, ktoré sa podľa nej prejavujú hlavne v pomere sudcov okresných súdov k veci, na rozhodnutí ktorej majú svoj záujem, pretože v prípade, že by bolo rozhodnuté o povinnosti štátu nahradiť sťažovateľke škodu vzniknutú v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom okresných súdov, štát by mohol v zmysle zákona o zodpovednosti za škodu túto regresne vymáhať od okresných súdov, čo môže mať podľa sťažovateľky za následok aj napríklad zníženie rozpočtových prostriedkov pre okresné sudy od štátu (ekonomická závislosť okresných súdov od štátu).

Podľa sťažovateľky *„V danej veci nie je možné nastoliť nápravu porušených práv podaním dovolania z dôvodu podľa ust. §237 písm. g) OSP (dovolanie nie je prípustné)! Dovolanie nie je prípustné ani z iných všeobecných dôvodov...“*. V tejto súvislosti sťažovateľka poukázala na konania ústavného súdu vo veciach vedených pod sp. zn. I. ÚS 265/05, sp. zn. III. ÚS 24/05 a sp. zn. III. ÚS 74/2011, v ktorých preskúmaval rozhodnutia súdov o zaujatosti sudcov. Ústavný súd však uvedenú rozhodovaciu prax podľa sťažovateľky bez akéhokoľvek zdôvodnenia porušil práve a len v jej prípade. Sťažovateľka taktiež poukázala na odôvodnenie publikovaného uznesenia (Zo súdnej praxe č. 40/1998) Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 20/97, v ktorom tento súd vyslovil: *„Na prejednanie opravného prostriedku (odvolania či dovolania) proti rozhodnutiu nadriadeného súdu, ktorým tento rozhodoval o vylúčení sudcov príslušného súdu, nie je daná príslušnosť žiadneho súdu. Preto Najvyšší súd v takomto prípade konanie o opravnom prostriedku zastaví (§ 104 ods. 1 v spojení s § 243c O. s. p.)...“*

Z uvedeného podľa sťažovateľky vyplýva *„v právnom štáte jednoznačný záver, že vo vecí je daná právomoc Ústavného súdu... rozhodnúť o podanej ústavnej sťažnosti...“*.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými uzneseniami, zruší uvedené uznesenia, vec vráti krajskému súdu na ďalšie konanie a prizná jej primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

Sťažovateľka sa súčasne sťažnosťami podanými ústavnému súdu domáhala vydania dočasných opatrení, ktorými by ústavný súd odložil vykonateľnosť napádaných uznesení krajského súdu.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom konania ústavného súdu bolo preskúmanie, či označenými uzneseniami krajského súdu došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na zákonného sudcu zaručeného v čl. 48 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II. A

K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod spisovými značkami: Rvp 12096/2013 až Rvp 12107/2013 a Rvp 13073/2013, Rvp 13533/2013 až Rvp 13539/2013, Rvp 12968/2013, Rvp 12969/2013, Rvp 12971/2013, Rvp 12964/2013 až Rvp 12976/2013, Rvp 13501/2013, Rvp 13502/2013, Rvp 13504/2013, Rvp 13506/2013, Rvp 13508/2013, Rvp 13511/2013, Rvp 13513/2013, Rvp 13514/2013, Rvp 13516/2013 až Rvp 13531/2013, Rvp 13540/2013 až Rvp 13551/2013, Rvp 12965/2013 a Rvp 12970/2013, Rvp 13471/2013, Rvp 13473/2013, Rvp 13475/2013, Rvp 13477/2013, Rvp 13479/2013, Rvp 13481/2013, Rvp 13482/2013, Rvp 13484/2013, Rvp 13486/2013, Rvp 13489/2013, Rvp 13490/2013, Rvp 13492/2013, Rvp 13494/2013, Rvp 13496/2013, Rvp 13499/2013, Rvp 15453/2013 až Rvp 15464/2013 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd, uplatniac citované právne normy, tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

II. B

K namietanému porušeniu práv sťažovateľky

Sťažovateľka v uvedených sťažnostiach namieta porušenie ňou označených základných práv zaručených ústavou a práva zaručeného dohovorom tým, že krajský súd označenými uzneseniami nevyhovel jej návrhu a z prerokovania ňou podaných žalôb na okresných súdoch nevytlúčil (sudcu), resp. sudcov týchto okresných súdov napriek tomu, že škoda, ktorej náhradu si sťažovateľka týmito žalobami uplatnila, mala podľa jej tvrdení vzniknúť v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom práve týchto okresných súdov, ktorých sudcovia tak v tomto dôsledku nemôžu rozhodovať objektívne a nezaujato.

V súvislosti s námietkami sťažovateľky ústavný súd po preskúmaní predmetu týchto sťažností dospel k záveru, že sťažovateľkou použitá argumentácia v týchto sťažnostiach je v podstate identická s jej právnou argumentáciou, ktorú už použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd v uplynulom období už zaoberal a odmietol jej sťažnosti pre nedostatok právomoci ústavného súdu (v tejto súvislosti preto odkazuje, čo sa týka odôvodnenia, iba na svoje identické rozhodnutie sp. zn. II. ÚS 356/2013 z 19. júna 2013, sp. zn. II. ÚS 447/2012 z 12. septembra 2013 a sp. zn. II. ÚS 448/2013 z 12. septembra 2013).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a zásady procesnej hospodárnosti ústavný súd preto tieto sťažnosti sťažovateľky odmietol už bez odôvodnenia (posledná veta § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2013